

Sygn. akt II C 685/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

Przewodniczący SSO Adam Kmiecik

Protokolant Monika Bartos

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 roku w Łodzi

sprawy z powództwa B. P.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.

o uchylenie uchwały, przydział lokalu, ustalenie

1. Odrzuca pozew w części w zakresie żądania uchylenia uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej(...) w Ł. z dnia 9 lipca 2013 roku numer (...) o wykluczenie powódki z listy członków Spółdzielni i przydzielenie jej lokalu mieszkalnego;
2. Oddala powództwo w pozostałej części;
3. Nie obciąża powódki nieuiszczoną opłatą sądową od pozwu i przejmuje ją na rachunek Skarbu Państwa;
4. Nie obciąża powódki zwrotem kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanej.

Sygnatura akt II C 685/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 12 sierpnia 2013 r., wniesionym pierwotnie do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, skierowanym przeciwko pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., powódka B. P. wniosła o uchylenie uchwały nr (...)z dnia 9 lipca 2013 r. , zarzucając jej:

- nierzetelność, niekompetentność,
- uchwalenie jej bez zawiadomienia B. P. o zamiarze jej podjęcia oraz bez wysłuchania powódki,
- niezasadne naliczenie przez pozwaną spółdzielnię opłat czynszowych za korzystanie z lokalu nr (...) przy ulicy (...) w Ł. oraz kwot z tytułu kredytu mieszkaniowego,
- sprzeczność z prawem spółdzielczym w zakresie wykluczenia powódki z listy członków pozwanej spółdzielni.

Powódka zarzuciła także stronie pozwanej brak właściwego nadzoru i kontroli od 1991 roku do 2011 roku nad działaniami właścicieli powierzchni użytkowych na parterze bloku (...) przy ulicy (...) w Ł.. Powódka podała, że lokal nr (...) w/w budynku jest zdewastowany i zniszczony, głównie w wyniku pożaru oraz działań najemców i właścicieli lokali znajdujących się bezpośrednio pod lokalem powódki.

B. P. wniosła ponadto o nakazanie przydziału jej lokalu typu M-3 o pełnym standardzie do celów mieszkaniowych (pозew k. 2-5).

Postanowieniem z dnia 26 marca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi (postanowienie k. 14).

W odpowiedzi na pozew z dnia 9 lipca 2014 roku pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w Ł. wniosła o odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., a z ostrożności procesowej – o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Strona pozwana w pierwszej kolejności podniosła, że powództwo powinno zostać odrzucone na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. powinno zostać odrzucone, ponieważ powództwo o uchylenie uchwały (...)nr (...)z 9 lipca 2013 r. i przydział lokalu zostało rozstrzygnięte wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z 12 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II C 1032/13 oddalającym powództwo w całości.

Na rozprawie w dniu 21 października 2014 r. B. P. sprecyzowała, że wnosi także o anulowanie zaległości czynszowych (protokół skrócony k. 88).

W odpowiedzi na tak sformułowane dodatkowe żądanie, pozwana Spółdzielnia wniosła o oddalenie powództwa jako całkowicie bezzasadnego. W ocenie strony pozwanej, brak jest jakichkolwiek podstaw do anulowania zadłużenia powódki, które było przyczyną wykluczenia powódki z pozwanej Spółdzielni. Wbrew twierdzeniom powódki, wszelkie dokonywane przez nią wpłaty zostały zaliczone na poczet jej zadłużenia, jednakże i tak zadłużenie to na dzień 30 września 2014 r. wynosi łącznie 28.959,32 zł (pismo strony pozwanej z 5.11.2014 r. k. 92-93).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódce B. P. przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu nr (...) w bloku nr (...)położonym przy ulicy (...) w Ł.. Do 9 lipca 2013 roku powódka była członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. (okoliczność bezsporna).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 25 lipca 2011 roku w sprawie VIII Nc 5154/11 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi nakazał B. P., aby zapłaciła na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w Ł. kwotę 6.744,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 2011 roku do dnia zapłaty oraz 1.279,50 zł tytułem kosztów procesu. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 9 lipca 2012 roku w sprawie VIII Nc 5154/11 powyższemu nakazowi zapłaty nadana została klauzula wykonalności (okoliczności bezsporne, uzasadnienie wyroku - k. 279-282 załączonych akt sprawy II C 1032/13 tutejszego Sądu).

Powódka od dłuższego czasu nie reguluje należnych pozwanej spółdzielni opłat związanych z użytkowaniem zajmowanego lokalu oraz funduszem remontowym. Nieregularnie dokonuje częściowych opłat czynszowych.

Zadłużenie powódki z tytułu opłat za używanie lokalu na dzień 31 maja 2013 r. wynosiło 20.792,04 zł, zaś na dzień 25 marca 2014 r. – 25.856,76 zł (karta kontowa od 1.01.2013 r. k. 30-32).

W dniu 9 lipca 2013 roku Rada Nadzorcza pozwanej spółdzielni podjęła uchwałę nr (...) o wykluczeniu B. P. z listy członków spółdzielni z uwagi na zaległości w opłatach eksploatacyjnych za używanie lokalu nr (...) przy ulicy (...) w Ł. (uchwała nr (...) k. 56).

W pozwie z dnia 30 lipca 2013 roku, sprecyzowanym w pismach z dnia 7 sierpnia i 26 sierpnia 2013 roku, skierowanym przeciwko pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., powódka B. P. wniosła o uchylenie uchwały nr (...) wydanej przez spółdzielnię w dniu 9 lipca 2013 roku, zarzucając jej:

- nierzetelność, niekompetentność,
- uchwalenie jej bez zawiadomienia B. P. o zamiarze jej podjęcia oraz bez wysłuchania powódki,
- niezasadne naliczenie przez pozwaną spółdzielnię opłat czynszowych za korzystanie z lokalu nr (...) przy ulicy (...) w Ł. oraz kwot z tytułu kredytu mieszkaniowego,

- sprzeczność z prawem spółdzielczym w zakresie wykluczenia powódki z listy członków pozwanej spółdzielni.

Powódka zarzuciła także stronie pozwanej brak właściwego nadzoru i kontroli od 1991 roku do 2011 roku nad działaniami właścicieli powierzchni użytkowych na parterze bloku (...) przy ulicy (...) w Ł.. Powódka podała, że lokal nr (...) w/w budynku jest zdewastowany i zniszczony, głównie w wyniku pożaru oraz działań najemców i właścicieli lokali znajdujących się bezpośrednio pod lokalem powódki.

B. P. wniosła ponadto o nakazanie przydziału jej lokalu typu M-3 o pełnym standardzie do celów mieszkaniowych.

Sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym w Łodzi pod sygnaturą akt II C 1032/13.

Prawomocnym wyrokiem wydanym w dniu 12 czerwca 2014 r. sąd Okręgowy w oddalił powództwo B. P. (wyrok k. 277 załączonych akt sprawy II C 1032/13 tutejszego Sądu).

Sąd poddał wnikliwej analizie zaskarżoną uchwałę nr (...) podjętą na posiedzeniu Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni w dniu 9 lipca 2013 roku, której przedmiotem było wykluczenie powódki z listy członków spółdzielni. W ocenie Sądu przyjęcie tej uchwały nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, jak i statutem spółdzielni.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że B. P. przyznała, że świadomie nie ponosi opłat związanych z eksploatacją przez nią lokalu nr (...) w bloku położonym przy ulicy (...) w Ł. i posiada informacje o wysokości swojego zadłużenia wobec spółdzielni, które na lipiec 2013 roku wyniosło 25.856,76 zł. Swoim postępowaniem powódka naruszyła więc § 16 pkt 5 statutu, który nakłada na członka spółdzielni obowiązek terminowego uiszczania opłat związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w części przypadającej na jego lokal, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, pokrywaniem zobowiązań spółdzielni z innych tytułów. W związku z powyższym pozwana spółdzielnia, działając w oparciu o treść § 19 ust. 2 pkt 3 statutu, stanowiącego o konsekwencjach zalegania przez członka spółdzielni z opłatami, do których jest związany w związku z korzystaniem z lokalu, była uprawniona do podjęcia uchwały o wykluczeniu powódki z listy członków spółdzielni.

Przedmiotowa uchwała nie naruszyła także przepisów statutu, określających tryb podejmowania uchwał w sprawie wykluczenia z listy członków spółdzielni. Zgodnie bowiem z § 22 statutu takie wykluczenie dokonywane jest przez Radę Nadzorczą w formie uchwały, po uprzednim wysłuchaniu wyjaśnień zainteresowanego. Natomiast jeżeli członek mimo prawidłowego powiadomienia nie przybędzie, Rada Nadzorcza może podjąć uchwałę o wykluczeniu bez jego udziału. Natomiast pismo zawiadamiające zainteresowanego członka o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej, na którym ma być rozpatrywana sprawa wykluczenia członka, powinno mu zostać doręczone za pokwitowaniem lub przez pocztę listem poleconym lub listem za zwrotnym poświadczeniem odbioru z co najmniej 7- dniowym wyprzedzeniem. W rozpoznawanej sprawie informację o posiedzeniu Rady Nadzorczej, zaplanowanym na 9 lipca 2013 roku, B. P. otrzymała listem za zwrotnym poświadczeniem odbioru w dniu 2 lipca 2013 roku, a więc 7 dni przed planowanym terminem posiedzenia Rady Nadzorczej w sprawie zadłużenia powódki w ponoszeniu opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu mieszkalnego. W zawiadomieniu o planowanym posiedzeniu Rady Nadzorczej spółdzielni wskazano datę, miejsce oraz przedmiot posiedzenia.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie II C 1032/13 uznał, że uchwała nr (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. z dnia 9 lipca 2013 roku podjęta została w granicach kompetencji statutowych Rady Nadzorczej oraz z zachowaniem przepisów dotyczących trybu jej podejmowania.

Żądanie powódki o nakazanie jej przydziału lokalu typu M-3 również nie zasługiwało w ocenie Sądu na uwzględnienie. Ani statut pozwanej spółdzielni, ani ustawa z 16 września 1982 roku prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2013 r., poz. 1443), jak również ustawa z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. 2013 r., poz. 1222) nie przewidują występowania przez członka spółdzielni z tego rodzaju roszczeniem. Ponadto podnieść należy, iż zarzuty B. P. w zakresie jej twierdzeń co do stanu zajmowanego przez nią lokalu, który w jej ocenie jest zniszczony w wyniku pożaru oraz działań najemców oraz właścicieli lokali znajdujących się bezpośrednio pod lokalem powódki, nie zostały w żaden sposób udowodnione. Z ekspertyzy budowlanej przeprowadzonej na zlecenie strony pozwanej,

której przedmiotem był lokal, do którego powódce przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo, wynika, iż uszkodzenia w postaci rys i spękań pionowych na styku ścian, poziomych na styku stropów ze ścianami oraz zarysowania na połączeniach płyt stropowych nie stanowią zagrożenia dla konstrukcji budynku oraz bezpiecznego użytkowania przedmiotowego lokalu, a rysy i spękania między elementami są spowodowane głównie wadami technologicznymi montażu.

(uzasadnienie wyroku – k. 279-282 załączonych akt sprawy II C 1032/13 tutejszego Sądu) .

B. P. utrzymuje się z zasiłku stałego z tytułu niepełnosprawności w łącznej kwocie z 542 zł (oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 6-7).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, że powódka, przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, toczyła przed Sądem Okręgowym w Łodzi inne postępowanie sądowe, w którym dochodziła od pozwanego uchylecia uchwały nr (...) i przydziału lokalu (sygn. akt II C 1032/13), należało w pierwszej kolejności zbadać, czy dopuszczalne jest merytoryczne rozpoznawanie sprawy i badanie zasadności roszczeń w świetle norm prawa materialnego, czy też – wobec zaistnienia przeszkody natury formalnej w postaci powagi rzeczy osądzonej – pozew podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd jest bowiem zobowiązany brać pod rozważę tego rodzaju okoliczności z urzędu w każdym stanie sprawy (art. 202 k.p.c.).

W myśl powyżej wskazanego przepisu, sąd odrzuci pozew jeśli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Przepis ten pozostaje w ścisłym związku z normą wyrażoną w art. 366 k.p.c., statuującą zasadę, że wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Nie budzi wątpliwości, że tożsamość roszczenia, o którym mowa powyżej, zachodzi wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu (postanowienie SN z dnia 9 czerwca 1971 r., II CZ 59/71, OSNCP 1971, nr 12, poz. 226), zaś o tym czy w nowym procesie chodzi o tę samą, czy też o inną podstawę faktyczną sporu, decyduje stan faktyczny, jaki istniał w chwili zamknięcia rozprawy w poprzednim procesie (tak SN w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 grudnia 1963 r., II PR 274/62, z glosą W. Broniewicza, PiP 1965, z. 8-9, s. 395 i n.). Innymi słowy przedmiotowe granice powagi rzeczy osądzonej wyznacza przedmiot rozstrzygnięcia sądu – który zależy od żądania powoda oraz przytoczonych przez niego okoliczności faktycznych – w związku z podstawą rozstrzygnięcia. Należy w tym miejscu podkreślić, że tożsamość przedmiotu rozstrzygnięcia będzie zachodziła nie tylko wówczas, gdy żądania powoda będą identyczne z żądaniem, które zostało prawomocnie rozstrzygnięte, ale również wówczas, gdy żądania te zostały sformułowane inaczej, ale oparte są na tej samej podstawie faktycznej i zmierzają do tego samego celu (tak SA w Katowicach w wyroku z dnia 26 kwietnia 2006 r., III AUa 3303/04, Lex nr 217149).

Z powagi rzeczy osądzonej korzysta wyłącznie sentencja wyroku, jednak dla wyjaśnienia granic powagi rzeczy ma znaczenie również uzasadnienie wyroku (tak SN w wyroku z dnia 15 marca 2002 r., II CKN 1415/00, LEX nr 53284, w wyroku z dnia 16 lipca 2009 r., I CSK 456/08, LEX nr 584190, w postanowieniu z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 414/09, LEX nr 578135).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej, wskazać należy, że zarówno w sprawie o sygn. akt II C 1032/13 jak i w niniejszym procesie, B. P. dochodziła uchylecia uchwały z dnia 9 lipca 2013 r. nr (...) o wykluczeniu jej z grona członków Spółdzielni oraz przydziału lokalu.

W świetle powyższych ustaleń, powództwo w tym zakresie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. z uwagi na zarzut powagi rzeczy osądzonej W ocenie Sądu, powódka w niniejszym postępowaniu dochodzi tego samego roszczenia, które stanowiło przedmiot rozpoznania w powyżej powołanym postępowaniu sądowym. Jak bowiem wynika z analizy uzasadnienia wyroku oraz akt sprawy, powódka w niniejszym postępowaniu powołuje

te same okoliczności, które podlegały już ocenie w postępowaniu w sprawie II C 1032/13, co uzasadnia wniosek o tożsamości podstawy faktycznej i prawnej roszczeń powódki o zadośćuczynienie.

Zakres przedmiotowy i podmiotowy powództw w tym zakresie pokrywa się, co daje podstawę do zastosowania art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Jedynym nowym roszczeniem, sformułowanym przez powódkę po otrzymaniu odpowiedzi na pozew, jest żądanie określone jako „anulowanie zaległości czynszowych” w wysokości 20.072,64 zł.

Wbrew twierdzeniom powódki, z zestawienia obciążeń czynszowych za okres od 1 czerwca 2011 r. do 30 września 2014 r. oraz z informacji o stanie konta wynika, że dokonywane przez nią wpłaty zostały zaliczone na poczet jej zadłużenia. Z uwagi na fakt, iż B. P. dokonywała ich nieregularnie i w niepełnej wysokości, zaległość z miesiąca na miesiąc ulegała zwiększeniu i na dzień 30 września 2014 r. wynosiła 28.959,32 zł, z czego kwota 8.024,33 zł stanowi zadłużenie objęte prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w dniu 25 lipca 2011 r. w sprawie o sygn.. akt XVIII Nc 5154/11(stanowiące zaległość za okres od 1.04.2010 r. do 31.05.2011 r.), zaś kwota 17.310,29 to zadłużenie czynszowe B. P. za okres od 1 czerwca 2011 r. do 30 września 2014 r. , przy czym odsetki ustawowe od tej kwoty wynoszą 3.624,70 zł.

Powódka nie przedstawiła żadnych dowodów na zaistnienie okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do „anulowania” jej zadłużenia z tytułu opłat za użytkowanie lokalu . Zaznaczyć wypada, że nieregulowanie należności w terminie i powstanie zaległości w ww. opłatach było jedyną przyczyną podjęcia przez pozwaną Spółdzielnię uchwały nr (...), kwestionowanej przez powódkę nieskutecznie w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie II C 1032/13 .

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo o anulowanie zaległości czynszowych jako całkowicie bezzasadne i pozbawione podstawy prawnej .

W szczególności, nie można traktować należności uiszczonych przez powódkę tytułem opłat za użytkowanie lokalu przy ul. (...) , za świadczenie nienależne , bowiem częściowo zostało ono objęte prawomocnym nakazem zapłaty wydanym w sprawie XVIII Nc 5154/14 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, że zachodzi szczególny wypadek uzasadniający nieobciążenia powódki nieuiszczoną opłata od pozwu w wysokości 1.240 zł oraz kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł.